

Слово Боже *(на неділю)*

Апостол : Дії. 23 зач. 9, 32 – 42.

У той час Петро, обходячи всі місця, прибув і до святих, що мешкали в Лідді. Там він найшов одного чоловіка, на ім'я Еней, що лежав на ліжку вісім років, він був розслаблений. Петро сказав до нього: – Енею, Ісус Христос тебе оздоровляє. Устань і сам постели собі ліжко! І вмиць той підвівся. І бачили його всі мешканці Лідди та Сарону, й повернулися до Господа. Була ж у Яффі одна учениця, на ім'я Тавита, що значить у перекладі Дорка, або ж Сарна. Вона була повна добрих діл та милостині, що чинила. І сталося тими днями, що вона занедужала й умерла. Обмили її і поклали в горниці. А що Лідда лежить близько Яффи, учні, почувши, що Петро там, послали двох чоловіків з просьбою до нього: – Прийди до нас якомога скорше. Петро встав і пішов з ними. І як прийшов, вони його повели у горницю, де всі вдови оточили його, плачучи й показуючи йому одягу, плащі, які робила для них Дорка, будучи з ними. Велівши всім вийти з хати, Петро впав на коліна й почав молитися і, обернувшись до тіла, мовив: – Тавито, встань! І та відкрила очі, і, побачивши Петра, сіла. Він подав їй руку й підвів її, і, прикликавши святих та вдів, поставив її живою. Довідалась про це вся Яффа, і багато увірувало в Господа.

Євангеліє: Йо. 14 зач. 5, 1-15

В той час Ісус прибув до Єрусалиму. А є в Єрусалимі Овеча купіль, що зветься по-єврейськи Витесда й має п'ять притворів. У них лежала сила недужих, сліпих, кривих і сухих, які чекали, коли зворушиться вода: бо ангел Господній сходив час від часу в купіль і зворушував воду, і хто перший по зворушенні води спускався у купіль, видужував, хоч би яка була його недуга. Був там один чоловік, що нездужав тридцять вісім років. Побачив Ісус, що він лежить, і довідавшись, що він вже дуже довго нездужає, каже до нього: – Бажаєш видужати? Відповідає йому недужий: – Не маю нікого, пане, хто б мене спустив у купіль, коли зворушиться вода, бо коли я туди приходжу, інший передо мною сходить. Ісус мовить до нього: – Устань, візьми ложе твоє й ходи! І відразу видужав той чоловік і взяв своє ложе, й почав ходити. А був то день суботній. Юдеї кажуть тому, що видужав: – Таж то субота. Не личить тобі носити ложе. Той їм відповів: – Той, хто мене оздоровив, сказав мені: візьми твоє ложе й ходи. Спитали його: – Хто той, що сказав тобі: візьми й ходи? Але той, що видужав, не знав, хто він, бо Ісус зник у натовпі, що був на тому місці. Потім Ісус найшов його у храмі й мовив до нього: – Оце ти видужав, не гріши ж більше, щоб що гірше тобі не сталося. Чоловік пішов і оповів юдеям, що то Ісус оздоровив його.

Софія Шептицька – мама митрополита Андрея

21 травня річниця дня народження Софії Шептицької з родини Фредрів. Дочка відомого польського драматурга Олександра Фредра, дружина графа Івана Шептицького, мама митрополита Андрея Шептицького, блаженного Климентія Шептицького, генерала польської армії Станіслава Шептицького. Жінка з талантом художниці та літературним хистом мала неймовірний вплив на формування своїх синів. Чим особлива Софія Шептицька? Яким бачила своє покликання у житті? І чи відома ця постать українцям?

«Скристалізована моральна досконалість» – так описав непересічну жінку Софію Шептицьку в своїх спогадах професор Станіслав Тарновський. Ця моральна досконалість формувалася з дитинства, передалась поколіннями і викристалізовувалась вірою і невтомною працею над собою.

Софія була улюбленою донею тата, польського драматурга Олександра Фредра. Він тішив її численними несподіванками, турбувався про її освіту, виховання. Малюванню Софію вчив чеський художник Йозеф Свобода, вона мала краших учителів із гри на фортепіано, знала кілька іноземних мов. Її любов до природи, краси формувались серед мальов-

ничих краєвидів у родинному маєтку Фредрів у селі Бенькова Вишня (нині – Вишня), що на Львівщині. Йозеф Свобода навіть намалював малу Софію із кошиком серед суниць, портрет так і називається: «Дівчинка і суниця». Митрополит Андрей Шептицький зберігав цей мамин образ із дитинства у Святоюрських палатах.

«Дар слова, повний життя, свободи, виняткова дотепність, як виняткова краса і врода особи, над якою час не мав влади, бо духовна краса не перецвітає, як весняна квітка, лише в прекрасних і виразних очах відбивався щораз настрої душі, шляхетні риси, які вирізьблює праця думки й турботи та покриває чоло ореолом сивини», – так описав Софію Шептицьку польський професор Станіслав Тарновський.

У 24-річному віці, 1 жовтня 1861 року, Софія Фредро стала дружиною графа Івана Шептицького. Молода родина перебралась у помістя в село Прилбичі, що на Львівщині. Подружжя зуміло цей маєток перетворити в затишний куточок, у якому любили бувати їхні рідні, друзі, а з роками наповнився дитячими голосами і став місцем зустрічі великої родини. Навіть коли вже сини розїхались і попри їхню зайнятість, на Великдень і Різдво неодмінно всі збирались у батьків у Прилбичах. Про традицію Великодніх і Різдвяних свят у Шептицьких описано в листах Софії, Климентія, Станіслава. 43 роки спільного життя для Софії та Івана минули як одна хвиля – без хмар і бурі, але не без хрестів, як описує їхній приятель Станіслав Тарновський.

Шептицькі мали семеро синів, смерті двох із них – Стефана (помер у 2 роки) і Юрія (помер у юнацькому віці) були важким ударом для батьків. Оскільки граф Шептицький зайнятий службовими справами, повітом і сеймом, то часто відлучався від дому. Тому всі клопоти по господарству були на Софії Шептицькій. Вона дбала про парк, і він у Шептицьких був найкращий на всю околицю, любила дерева, кущі, квіти і була дуже тактовною і ввічливою з робітниками, знала про всі їхні радощі й проблеми, допомагала багатьом. Садівник спеціально для неї вивів особливий сорт троянди – чорну

трянду.

«Моє життя не було легке, ані світове, ані, може, веселе», – так Софія Шептицька писала про себе у споминах у 1894 році. Вона своєю любов'ю огорнула синів. Між нею і дітьми був сильний духовний зв'язок, взаєморозуміння, вона відчувала духовний світ своїх синів, але водночас графиня Софія та граф Іван поважали погляди дітей та їхній вибір у житті. Про це свідчать спомини Софії Шептицької, зокрема численні, донині ще не опубліковані, листи до сина – митрополита УГКЦ Андрея Шептицького, які вона писала від 1888 року, коли молодий Роман обрав монаший шлях, і до 1904-го, коли відійшла у вічний світ. «Мої благословенні реколекції» – написав на листах після смерті матері митрополит, це духовні роздумування Софії Шептицької. Софія Шептицька не тільки тому так виховала синів, що була побожна, але й тому, що була весела, говорили друзі про неї. Досягнувши у вірі найвищого рівня, вона водночас не втрачала іскри фредрівської дотепності, яка дуже допомагала при вихованні синів.

Неопубліковані листи Софії

Внутрішній світ Софії Шептицької, її глибoku віру, ставлення до дітей, їхнє формування, відкривають також досі не опубліковані її листи до

Ванди Островської, яку вона називала своєю старшою сестрою. А це була внучка сестри Олександра Фредра. Софія і Ванда постійно листувалися впродовж 1856-1884 років. На підставі цих листів, як продовження спогадів Софії Шептицької, її син Казимир (блаженний Климентій) написав працю, зазначивши: «Для родини і молодих поколінь родини».

«Моя Матусенько, поміж дорогими пам'ятками, які залишилися після Тебе, однією з найдорожчих є образок, на якому зображений сидячий Господь Ісус, а великий тяжкий хрест лежить на правій стороні Його рамені. На образку є напис Твоєю рукою: «Його єдиного слухай, Йому єдиному будь послухний». Я почув Його слово, а тепер послухати Його бажаю якнайшвидше, і це є для мене найважливішим завданням – справою життя або смерті. Не знаю, чи вистачить мені часу опрацювати витяги з Твоїх листів протягом кількох місяців, а може, і тижнів, які мені залишилися, оскільки вони були роблені кілька років, чи радше зібрати і їх укласти так, щоб вони представляли немов продовження Твоїх власних спогадів. Пишу взагалі вільно».

Далі читайте в джерелі

МАТЕРІАЛИ ВЗЯТО З: RADIOVOBODA.ORG

Розумій молитву

Єдність видимого і невидимого в богослужбовому житті Церкви

Богослужіння Церкви – це служіння Бога людям і служіння людей Богові. Отець, і Син, і Святий Дух – невидимий Бог – виявляє Свою присутність через богослужбові дії. Божий Син Ісус Христос для спасіння людей стає людиною, щоб піднести людей до «речей невидимих» (пор. Євр. 11, 1). У богослужінні люди відкривають і пізнають Божу благодать, любов, мир, спасіння, таїнственно входять у Царство Боже. Звершуючи богослужіння, люди досягають недосяжного Бога, тобто обожествлюються (пор. 2 Пт. 1, 4).

У християнському богослужінні Первосвященником є Сам Христос. Він «Той, Хто приносить і Кого приносять», Він – Священ-

ник, який приносить жертву і водночас Сам – Жертва. У Церкві це приношення Христа стає для нас видимим у богослужінні. Вірні в богослужінні приносять Христу Богові «самі себе, і один одного, і все життя» своє. Через зовнішні знаки богопочитання людина розвиває духовне, внутрішнє богослужіння, що його святий апостол Павло назвав «словесною службою»: «Тож благаю вас, брати, на милість Божу, віддати тіла ваші як жертву живу, святу, приємну Богові: богослужбу від вас розумну [церковнослов'янською словесное служеніє]» (Рм. 12, 1).

КАТЕХИЗМ УГКЦ "ХРИСТОС – НАША ПАСХА", 533-534

Розклад богослужінь

Понеділок 11.05 - Свв. апп. Ясона й Сосіпатра. Свв. мчч. Дади, Максима й Кинтиліяна. Св. Кирила, єп. Турівського.

07:30 – Божеественна Літургія (за упокій)
09:00 – Божеественна Літургія (за всяке прошення)
18:00 – Вечірна

Вівторок 12.05 - Свв. дев'яťох мчч., що в Кизиці. Прп. Мемнона, чудотв.

07:30 – Божеественна Літургія (за упокій)
09:00 – Божеественна Літургія (за всяке прошення)
18:00 – Вечірна

Середа 13.05 - Переполовнення П'ятдесятниці. Св. ап. Якова, брата св. Йоана Богослова.

07:30 – Божеественна Літургія (за упокій)
09:00 – Божеественна Літургія (за всяке прошення)
18:00 – Вечірна

Четвер 14.05 - Св. прор. Єремії.

07:30 – Божеественна Літургія (за упокій)
09:00 – Божеественна Літургія (за всяке прошення)
18:00 – Вечірна

П'ятниця 15.05 - Св. Атанасія Великого, архиеп. Олександрійського.

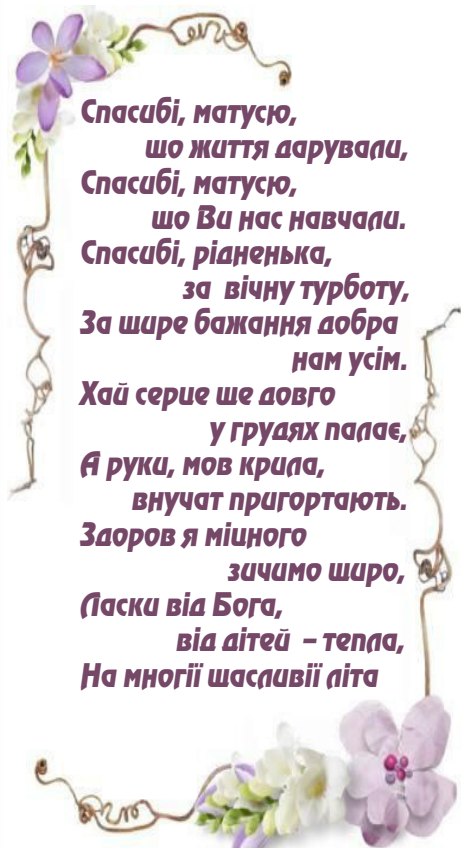
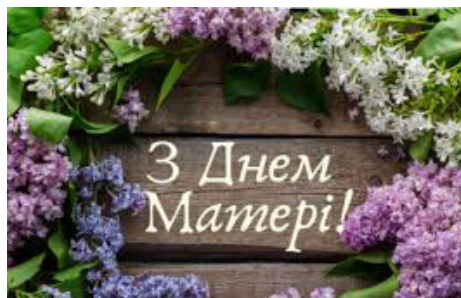
07:30 – Божеественна Літургія (за упокій)
09:00 – Божеественна Літургія (за всяке прошення)
18:00 – Вечірна

Субота 16.05 - Свв. мчч. Тимотея й Маври. Переставлення преп. Теодосія, ігум. монастиря Печерського, спільнотного життя засновника.

07:30 – Божеественна Літургія (за упокій)
09:00 – Божеественна Літургія (за всяке прошення)
18:00 – Вечірна та Утреня **НАЖИВО від ТБ**

Неділя 10.05 - Неділя 5-га після Пасхи, самарянки. Св. мч. Пелагії. Прпмч. Івана Зятика.

07:30 – Божеественна Літургія
09:00 – Божеественна Літургія
11:00 – Божеественна Літургія **НАЖИВО від ТБ**
18:00 – Вечірна та акафіст

Душпастирі тижня

о. Андрій Гах - (093) 153 41 05
о. Богдан Чурило - (097) 309 68 69

kyivsobor.ugcc.org.ua

@sobor.voskresinna

cathedral.ugcc@gmail.com

t.me/sobor_voskresinna (067) 653-07-31

Адміністратор єрм. Ніканор Лоїк (044) 459-31-94

РЕДАКЦІЯ ВІСНИКА:

о. Андрій Боднарук,
о. Григорій Березюк
visnyksoboru@gmail.com
(096) 594 95 91 - о. Андрій

ПІДТРИМАЙТЕ СОБОР:

IBAN UA97305299000026004006804715
рахунок в УАН/980

Отримувач: РО, РГ УГКЦ ПАТРІАРШОГО
СОБОРУ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
ЄДРПОУ 41467776

у Столичній філії ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» МФО 305299
Призначення платежу: **ПОЖЕРТВА НА СОБОР**

АДРЕСА: вул. Микільсько-Слобідська, 5, ст.м. Лівобережна, Київ, Україна